

РЕШЕНИЕ

№ 22

гр. Варна, 10.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Деян Ив. Денев

Членове: Марин Цв. Атанасов
Петър Митев

при участието на секретаря Галя Ст. Иванова
в присъствието на прокурора Зл. Ат. Зл.
като разгледа докладваното от Деян Ив. Денев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20213100600997 по описа за 2021 година

Производството пред настоящата инстанция е образувано по жалба от защитника на подсъдимия СТ. АТ. Д. срещу несправедливостта на наложеното му с присъда по НОХД № 2627/ 2020 г. на ВнРС наказание.

С подобно оплакване е сезирал въззивната инстанция и осъденият със същата присъда Д. П. Н..

С този съдебен акт ПОДС. СТ. АТ. Д., роден на 22.09.1981 г. в гр. Стара Загора, настоящ адрес гр. Варна ул. „Хан Пресиян“ № 25, постоянен адрес гр. Стара Загора, ул. „Петър Парчевич“ № 2, вх.Г, ет.6, ап.91, българин, български гражданин, неженен, реабилитиран, със средно образование, безработен, ЕГН: ***** е признат за виновен в това, че .

В периода 20.02.2019 г. – 23.02.2019 г. в гр. Варна, в условията на продължавано престъпление, отнел чужди движими вещи от владението и собственост на И.И. Д., без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвои, а именно:

На 20.02.2019 г. в съучастие като съизвършител с Д. П. Н. отнел 4 бр. метални рамки на стойност 158,40 лв.;

На 20.02.2019 г. сам отнел 3 бр. метални рамки на стойност 118,80 лв. и

На 23.02.2019 г. в съучастие като съизвършител с Д. П. Н. отнел 3 бр. метални рамки на стойност 118,80 лв., преден капак за лек автомобил „Москвич“ на стойност 69,00 лв. и висок стол тип „пачи крак“ на стойност 5,30 лв., като всички вещи са на обща стойност 470,30 лева, поради което и на основание чл. 194 ал.1 вр.чл.26 ал.1 вр.чл.20 ал. 2 вр. чл. 54 от НК съдът му определил наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ЕДНА ГОДИНА, което на основание чл.58А, ал.1 от НК е намалено с една трета и му НАЛОЖИЛ наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ОСЕМ МЕСЕЦА, изпълнението на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК ОТЛОЖИЛ с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ, считано от влизане на присъдата в сила.

ПОДС. Д. П. Н., роден на 17.01.1987 г. в гр. Поморие, живущ в гр. Обзор, общ. Несебър, обл. Бургас, ул. „Иван Райков“ № 9 (понастоящем в Затвора – гр. Бургас), българин, български гражданин, неженен, осъждан, със средно образование, безработен, ЕГН: *****. Е ПРИЗНАТ ЗА ВИНОВЕН В ТОВА, ЧЕ

В периода 20.02.2019 г. – 23.02.2019 г. в гр. Варна, в условията на продължавано престъпление и опасен рецидив, отнел чужди движими вещи от владението и собственост на И.И. Д., без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвои, а именно:

На 20.02.2019 г. в съучастие като съизвършител със СТ. АТ. Д. отнел 4 бр. метални рамки на стойност 158,40 лв. и

На 23.02.2019 г. в съучастие като съизвършител със СТ. АТ. Д. отнел 3 бр. метални рамки на стойност 118,80 лв., преден капак за лек автомобил „Москвич“ на стойност 69,00 лв. и висок стол тип „пачи крак“ на стойност 5,30 лв., като всички вещи са на обща стойност 351,50 лева, поради което и на основание чл.196 ал.1 т.1 вр. чл. 194 ал.1 вр.чл. 29 ал.1 б. „а“ и б. „б“ вр.чл.26 ал.1 вр.чл.20 ал. 2 вр. чл. 54 от НК съдът му ОПРЕДЕЛИЛ наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ДВЕ ГОДИНИ, което на основание чл.58А, ал.1 от НК НАМАЛИЛ с една трета и му НАЛОЖИЛ наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ЕДНА ГОДИНА И ЧЕТИРИ МЕСЕЦА, което на основание чл. 57 ал. 1 т. 2 б. Б от ЗИНЗС да изтърпи при

първоначален СТРОГ режим.

На основание чл. 189 ал. 3 от НПК подс. СТ. АТ. Д. и подс Д. П. Н. са осъдени да заплатят поравно направените разноски по делото в размер на 301,44 (триста и един лев и 44 ст.) лева в полза на ОД на МВР - Варна.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция жалбите се поддържат от защитниците на подсъдимите, с лаконично искане за намаляване на отмерената санкция.

С подобна многословност прокурора настоява присъдата да се потвърди.

Настоящият състав, след като се запозна с материалите по делото и извърши дължимата пълна проверка на проверяваната присъда, констатира следното :

С оглед спецификата на производството, на основание чл. 373 ал. 3 от НПК първоинстанционният съд е приел за установени изложените в обвинителния акт обстоятелства, поради което въззивният съд счита фактическата обстановка за обосновано и напълно изяснена.

Това становище прави преповтарянето на коректно описаната фактология ненужно.

Преди проверката за правилността на направените правни изводи, въззивната инстанция счита за необходимо да сподели становището си за допустимостта на жалбите.

Адвокат Й. е подал жалба от името на подс.Д., като в жалбата си посочил, че това становище не е било съгласувано с подзащитния му, но се е съобразил с указание на НБПП, „да се обжалват всички актове, по които не е ясно желанието на осъденото лице“. След запитване до НБПП съдебния състав установи, че според бюрото, то може да си позволи да „дава общи препоръки в горния смисъл“.

Целта на Закона за правна помощ е посочена в неговия член трети и тя е да гарантира равен достъп на лицата до правосъдие чрез осигуряване и предоставяне на ефективна правна помощ. Попълване на бюджета на бюрото или осигуряване възнаграждение на адвокатите, назначени като служебни защитници, като цели на този закон там не фигурират.

В изпълнение на правомощията си по чл.323 от НПК

първоинстанционният съд е поискал жалба да бъде конкретизирана, на което защитникът е отговорил, че молбата е подадена от страна в процеса, тоест е допустима, а доколкото съдът условно е освободил подсъдимия от изпълнение на наказанието и се е наложил извода, че подзащитния е съгласен с това, се обжалва размера на санкцията с искане за неговото намаляване.

Безспорно е, че защитника е страна в наказателното производство, според разпоредбата на чл. 252 т. 2 от НПК. Няма съмнение и че той, съгласно чл. 318 ал. 6 от с.к има право на жалба. Защитникът обаче, според преценката на този въззивен състав, няма право без съгласието на подсъдимия да атакува правилността на постановения акт. Това разбиране изхожда от разпоредбата на чл. 98 ал. 2 от НПК, според която основните линии на защитата задължително се съгласуват с обвиняемия.

Спорно е дали избраната линия на защита е от полза на обвиняемия, с оглед на постановената условна присъда с отмерено към предвидения законов минимум наказание и законовото решение по чл. 189 ал. 3 от НПК за разноските от производството.

Съдебният състав намира обаче, че без изрично желание или съгласие на подсъдимия, защитникът би могъл да осъществи право на жалба, ако са засегнати негови лични права или законови интереси.

А за ефективността на предоставената правна защита говори не само обстоятелството, че по съществото на делото са казани пет думи а и това, че защитникът поддържа жалбата пред въззивната инстанция в заседание на 18 11 2021 г., при наличие на данни по делото, че подзащитният му е починал пет месеца преди това./справка НБД население, акт № 1863/15 09 2021 г.-л. 22 от въззивното дело/

Ето защо въззивният състав е на мнение, че разноски за участие във въззивното производство не следва да се присъждат, а наказателното производство срещу СТ. АТ. Д. следва да се прекрати.

Що се отнася да правилността на присъдата, в частта относно дейтелността на подс.Н. и индивидуализацията на наложената му санкция, то въззивният състав намира, че въз основа на фактологията по делото, съдът е стигнал до верен правен извод, че от обективна и субективна страна е налице продължавано престъпление „кражба“, което с оглед стойността на предмета му, начина на извършването и личността на дееца следва да се квалифицира

по чл. 196 ал. 1 т. 1 във вр. с чл. 194 ал.1 от НК

Спор относно доказаността на обвинението и квалификацията на престъпния състав пред настоящия състав не е и повдиган, а що се отнася до жалбата срещу несправедливостта на наказанието, то тя е неоснователна, според представата за справедливост у въззивния състав.

За да отсъди, съдът е подложил на преценка наличните смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Аналитичната му дейност е извършена в съответствие с правилата по чл. 54 от НК.

Отчетена е степента на обществена опасност на деянието, дееца и престъплението, както и размера на причинените имуществени вреди.

Размерът на наказанието е определен при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства и редуциран в съответствие с привилегиата по чл. 58 а от НК. Основание за по голяма снизходителност липсва, а при постановяване на присъдата не са налице други причини за нейното изменение или отмяна, поради което пети състав от наказателно отделение на ВнОС

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА присъда № 149/29 07 2020 г. по НОХД № 2627/ 2020 г. на ВнРС в частта, относно осъждането на СТ. АТ. Д..

На основание чл.334 т.4 във вр. с чл. 24 ал. 1 т. 4 от НПК прекратява наказателното производство срещу него.

Потвърждава присъдата в частта относно осъждането на Д. П. Н..

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____